

mimo ni jest tam, kde nejde o příslušnost celé rodiny, určití příslušnost jednotlivcovu podle 1. odst. § 16 pro jeho osobu samostatně podle rozhodných momentů v jeho osobě nastalých.

V konkrétním případě bylo řízení, jež končilo vydáním nař. rozhodnutí, vyvoláno jen za tím účelem, aby z důvodu placení nemocničních útrat za Marii Á. ml. bylo zjištěno dom. právo této Marie Á. ml. Šlo tedy o příslušnost jen Marie Á. ml., nikoli o příslušnost celé rodiny. Poněvadž pak tato Marie Á. ml., narodivší se roku 1898, byla v době, kdy její příkázání se stalo, již dávno zletilá, nemohlo se její příkázání do svazku některé obce státi již z tohoto důvodu podle 2. odst. § 16, nýbrž bylo nutno příslušnost její určití podle 1. odst. právě cit. ustanovení pro její osobu samostatně podle rozhodných okolností zde naznačených v její vlastní osobě nastalých.

Určil-li proto žal. úřad příslušnost Marie Á. ml. tím způsobem, že podle okolností, naznačených v 1. odst. § 16 a nastalých v osobě její matky Marie Á. st., přikázal nejprve do stěžující si obce matku Marii Á. st. a z její takto určené příslušnosti odvodil příslušnost nemanželské dcery, o jejíž příslušnost jediné šlo, jest jeho rozhodnutí tohoto obsahu již z důvodů nahoře uvedených nezákonné, pročez je bylo zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba řešiti otázku, zda podle 2. odst. § 16 lze vůbec určovati dom. příslušnost dětem nemanželským podle příslušnosti matčiny, a další otázku, zda vzhledem k předpisu 2. odst. § 6 zák. čl. XXII:1886 následují nemanželské děti svou matku v příslušnosti, již tato nabyla po době porodu.

#### Č. 8627.

**Živnostenské právo: \*** Posuzujíc v pořadu instančním zákonnost koncese hostinské, udělené v první stolici před vydáním zákona z 15. července 1927 č. 112 Sb., jímž byl pro živnost hostinskou a výčepnickou zaveden průkaz způsobilosti, nemůže vyšší stolice požadovati od uchazeče o koncesi, aby podal průkaz způsobilosti.

(Nález ze dne 22. května 1930 č. 8.357.)

**V ě c :** Společenstvo hostinských a kavárníků v M. (adv. Dr Zdeněk Kmínek) proti ministerstvu obchodu o koncesi hostinskou a výčepnickou.

**V ý r o k :** S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

**D ů v o d y :** Osp v M. udělila výměrem z 19. dubna 1927 Emanueli K. koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepnické pro dům Dělnické tělocvičné jednoty v P. s omezením, že koncese smí býti vykonávána pouze ve dny a dobu, kdy pořádány budou ve spolkovém domě bud' Děln. tělocv. jednotou neb některým jiným spolkem schůze nebo zábavy. K odvolání stěžujícího si společenstva zrušila zsp v Brně výnosem z 26. května 1927 tuto koncesi, avšak min. obch. nař. rozhodnutím ji zase Emanuelu K. udělilo s týmž omezením jako stolice prvá.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvažoval nss takto: — — —



Stížnost namítá, že nař. rozhodnutím byl porušen zákon z 15. července 1927 č. 112 Sb., jímž byl pro živnost hostinskou a výčepnickou zaveden průkaz způsobilosti, a vytýká, že žal. úřad nereagoval po této stránce na odvolání stěžujícího si společenstva. K tomu dlužno podotknouti, že odvolání společenstva z výměru první stolice námitku tuto neobsahovalo, a to přirozeně, neboť bylo podáno dne 11. května 1927, tedy ještě před vydáním zák. č. 112/27. Na tento zákon poukázalo společenstvo ve svém vyjádření o odvolání zúčastněné strany Emanuela K. z rozhodnutí druhé stolice. Žal. úřad na tento poukaz v nař. rozhodnutí výslovně nereagoval, než udělil Emanuelu K. žádanou koncesi, ač průkazu způsobilosti nepodal, dal na jevo, že v daném případě nemají předpisy zák. č. 112/27 významu. Náзор tento sluší uznati správným.

Prvá stolice udělila Emanuelu K. koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepnické před vydáním zák. č. 112/27. Z tohoto rozhodnutí nabyl on určitých práv, a úkolem vyšších stolic bylo zkoumati, zdali udělení této koncese stalo se v mezích zákona. Mohou proto vyšší instance posuzující zakonnitost rozhodnutí vydaného první stolicí, rozhodovati na základě materiálních předpisů platných v době, kdy rozhodnutí první instance bylo vydáno, nemohou však pozírat k materiálním předpisům zákona pozdějšího, vyhlášeného teprve po vydání rozhodnutí první stolice, leč by tento pozdější zákon obsahoval předpis, že materiálních předpisů nového zákona dlužno použiti také na případy, kdy koncese byla udělena před jeho vyhlášením a o podaném rekursu bylo rozhodováno teprve za platnosti nového zákona. Takového ustanovení zákon č. 112/27, jenž nabyl dle § 8 účinnosti dnem vyhlášení t. j. dne 28. července 1927, neobsahuje. Nemohl tedy žal. úřad, rozhoduje o oprávněném prostředku, jímž se Emanuel K. domáhal, aby výměr první stolice byl opět uveden v platnost, přihlížeti k materiálním předpisům později vydaného zák. č. 112/27, kterým byl pro činnost hostinskou a výčepnickou zaveden průkaz způsobilosti. Pak ovšem nebyl žal. úřad vůbec povinen zjišťovati, prokazuje-li Emanuel K. způsobilost tímto zákonem požadovanou čili nic.

#### Č. 8628.

**Pojištění nemocenské: Kdy se pokládá nové onemocnění touže nemocí co do povinnosti nemoc. pojišťovny, poskytovat nemocenskou podporu, za pokračování v nemoci?**

(Nález ze dne 24. května 1930 č. 14.562/28.)

**V ě c :** Okresní nemocenská pojišťovna v P. proti ministerstvu sociální péče o náhradu léčebného za Antonína N.

**V ý r o k :** Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

**D ů v o d y :** Zsp v Praze vyslovila rozhodnutím z 15. ledna 1927 na základě § 66 nem. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. ve sporu všeob. veř. nemocnice v N. s okr. nemoc. pojišťovnou v P., že pojišťovna tato